زیر آسمان فیروزه‌ای

کامبیز درم‌بخش در دیدار با دوستدارانش:

سیاستمدارها پوست کلفت شده‌اند

● **شرق:** «کامبیز درم‌بخش» می‌گوید دیگر آثار سیاسی نمی‌کشد و به دلیل سادگی آثار چارلی چاپلین به‌شدت تحت تاثیر بوده است. درم‌بخش که تعدادی از کاریکاتورهای خود را با موضوع کتاب، از اول مرداد در گالری فروشگاه مرکزی شهر کتاب به نمایش گذاشته است، ۲۲ مرداد در این محل با دوستداران خود دیدار کرد. او با بیان اینکه دیگر کاریکاتور سیاسی نمی‌کشد، گفت: «کاریکاتور را در اصل هنری اعتراضی می‌دانند که پایگاه اصلی آن در مطبوعات است. خودم شخصا دیگر کاریکاتور سیاسی نمی‌کشم چون به نظرم سیاستمدارها خیلی پوست‌کلفت شده‌اند و کاریکاتور در آنها تاثیری ندارد.» او که دارنده جوایز زیادی در داخل و خارج از کشور بوده است، ادامه داد: «من به شدت تحت تاثیر چارلی چاپلین هستم و او هنرمند ایده‌آل من است. چون کارهای چاپلین ساده، بی‌کلام و احساسی و عاطفی است، معنا دارد، می‌خندانند و لذت می‌بخشد ولی صرفا برای خنداندن ساخته نشده است. به اعتقاد من، کاریکاتور باید مغز و روح انسان را قلقلک بدهد نه جسمش را.» درم‌بخش سپس به مسایل مالی در دوران فعالیت خود اشاره کرد: «مساله حق‌التحریر برای کاریکاتوریست‌ها همیشه مساله‌ای جدی بوده و هنوز هم این مشکلات ادامه دارد. گاه می‌دیدم که احمد شاملو هم ایستاده و مصرانه حق‌التحریرش را طلب می‌کند. یک‌بار که رفته بودم دستمزدم را بگیرم، به من گفتند دوره‌های مجلدشده نشریه را ببر بفروش و پولت را از روی آن بردار. یک روز هم که به ستوه آمده و رفته بودم پولم را بگیرم، مدیر مجله همسرش را صدا زد و به او گفت از پولی که در منزل هست، بردارد و بدهد به من. یک روز هم رفتم پیش دکتر بهزادی و به او گفتم حقوقم چی شد؟ گفت: مادرت آمد و آن را گرفت. گفتم: چرا؟ گفت که مادرت گفت کامبیز همه پولش را هله هوله می‌خرد و صورتش جوش می‌زند.»

خبر سازان

لغو کنسرت «مورات ککیلی» در تهران

● **شرق:** کنسرت «مورات ککیلی» خواننده مطرح ترک در تهران لغو شد. هر چند طی روزهای گذشته اخباری مبنی بر برپایی کنسرت این خواننده ترک و نیز یک خواننده لبنانی در پنجمین جشنواره موسیقی مقاومت منتشر شده بود، با این حال مدیر دفتر موسیقی وزارت ارشاد حضور موات ککیلی و طراد خواننده لبنانی را در پنجمین جشنواره موسیقی مقاومت رد کرد. علیرضا پاشایی در گفت‌وگو با مهر با تایید لغو کنسرت دو خواننده بین‌المللی در چارچوب بخش جنبی پنجمین جشنواره موسیقی مقاومت گفت: طبق تصمیمی که در شورای سیاستگذاری جشنواره گرفته شد، بنا بر این شد که بخش بین‌الملل جشنواره موسیقی مقاومت سال آینده در چارچوب کاملا برنامه‌ریزی‌شده به شکل منسجم و نه غیرجنبی میزبان علاقه‌مندان موسیقی باشد. این خبر در حالی منتشر شد که سایت «ایران کنسرت» به عنوان یکی از سایت‌های معتبر فروش اینترنتی بلیت کنسرت‌های موسیقی، تا ظهر روز گذشته نام کنسرت مورات ککیلی را در سایت خود درج کرده بود، اما از ساعتی قبل عنوان این کنسرت از سایت یادشده برداشته شد.

یاد

در نشست گالری برگ:

آثار بیژن نعمتی‌شریف، کتاب شود

● **شرق:** «بهنام کامرانی» در مراسم نکوداشت بیژن نعمتی‌شریف خواستار چاپ مجموعه آثار این هنرمند در قالب کتاب شد. مراسم نکوداشت مرحوم بیژن نعمتی‌شریف، هنرمند نقاش و مجسمه‌ساز شامگاه ۲۱مرداد در نگارخانه برگ برپا شد. در این مراسم کامبیز صبری، مجسمه‌ساز گفت: «نعمتی‌شریف مجسمه‌سازی بود که در استفاده از رنگ شهامت و جسارت بسیاری به کار برد.» حمید سوری نیز درباره آثار حجم نعمتی‌شریف گفت: «از یک‌سو با حجم‌های ساده روبه‌رو هستیم که با رنگ‌های روشن و گاه تند ترکیب شده‌اند. آثاری که به‌راحتی می‌توان با آنها ارتباط برقرار کرد و بیننده را به شعف می‌آورد این بخش از آثار را می‌توان سهل دانست.» نمایشگاه آثار بیژن نعمتی‌شریف تا پایان مرداد در گالری برگ واقع در میدان هروی، خیابان شهید وفامنش، خیابان شهیدجمالی، عمارت عین‌الدوله میزبان علاقه‌مندان است.

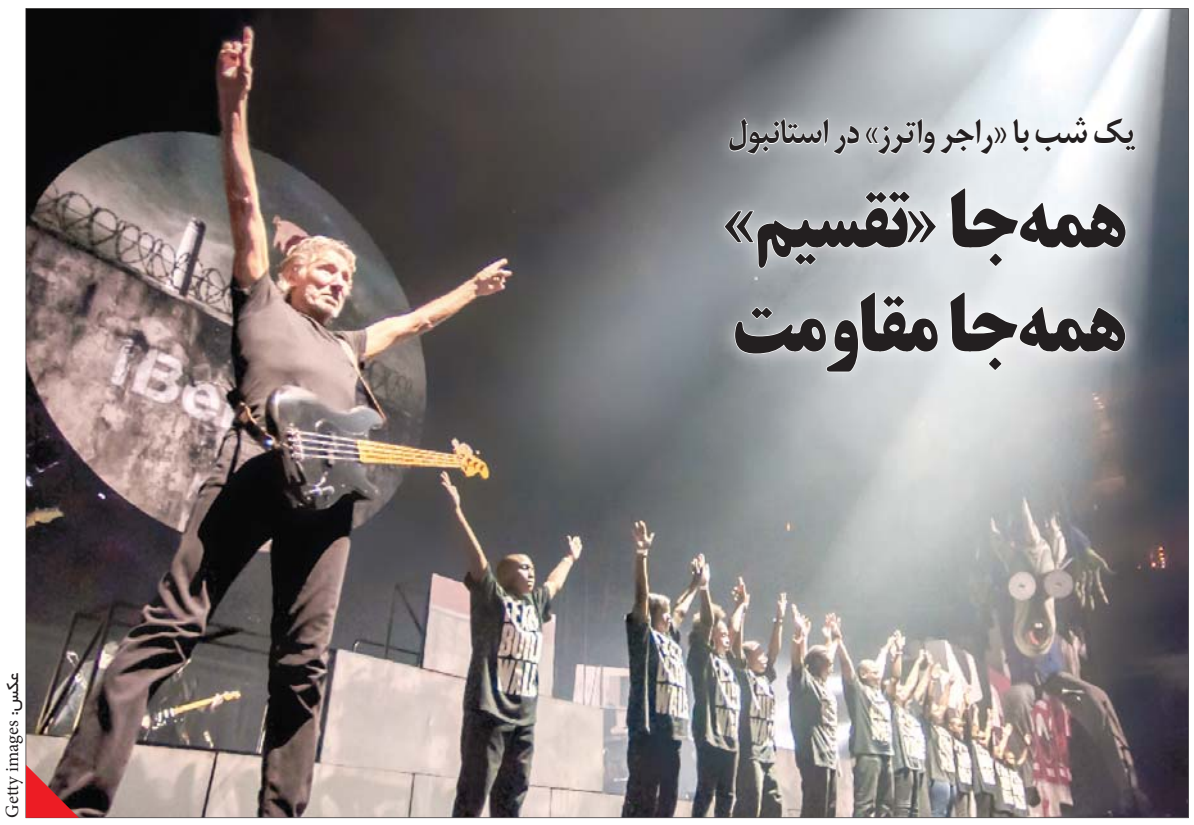

عکس: Getty images

یک شب با «راجر واترز» در استانبول

همه‌جا «تقسیم» همه‌جا مقاومت

علی سالم- خبرنگار شرق، استانبول: راجر واترز فقط نوازنده گیتار بیس یا خواننده و ترانه‌سرای قدیمی و مرکزی گروه راک پینک فلوید نیست. او هنرمندی است که از چند نسل قبل‌تر تا امروز سنت اعتراضی را در دل هنر خود جای داده است. یک منتقد جدی نظام سرمایه‌داری و جنگ‌افروزی‌ها و کشتارهای آن‌که در مورد بسیاری از معضلات جهان هنوز هم حرف‌های تازه‌ای برای گفتن دارد. راجر واترز و پینک فلوید پیونددهنده خاطرات چندین نسل از پدرها و مادرها و جوانان امروزی‌اند که در التهاب و ترس سیاهی دوران و امید به تغییر دنیایی بهتر زندگی را سپری کرده‌اند. این‌روزها او با موهایی سپید و اجراهایی باشکوه‌تر از گذشته که تلفیقی از موزیک، پرفورمنس و اپراست در حال اجرای آخرین تور تاثیرگذارترین آلبوم پینک فلوید یعنی «دیوار» بیش از ۳۰سال بعد از انتشار آن است. او در میانه برگزاری این تور و بیست‌وپنجمین اجرای خود به استانبول رسید.

این تور بعد از این در اسلو، بلگراد، دوسلدورف و چند شهر دیگر اروپایی ادامه می‌یابد و به پاریس ختم می‌شود. در تاریخ چهارم آگوست استادیوم ITU استانبول میزبان نزدیک به ۲۰هزارنفر از طرفداران او از شهرهای مختلف ترکیه و کشورهای اطراف بود. از ایران هم آنهایی که توانسته بودند بلیت کنسرت را با کارت اعتباری آشنایان یا شرکت‌های داخلی خریداری کنند توانستند راجر واترز را که هفت‌سال از آخرین اجرای او در ترکیه می‌گذشت از نزدیک ببینند. حضور چندهزارنفری ایرانیان برای شرکت در این کنسرت، فضای شهر استانبول و مراکز خرید آن را از چند روز قبل به‌شدت ایرانی کرده بود تا جایی که مطبوعات ترک هم هیجان خود را از این موضوع پنهان نکردند. چند ساعت قبل از شروع کنسرت جمعیت برای به دست آوردن جایی نزدیک‌تر به سن به در استادیوم ITU آمده بودند. در اطراف استادیوم بساط فروش تی‌شرت‌هایی با طرح لوگوی پینک فلوید و پوستر جلد آلبوم‌های مختلف این گروه البته با قیمت‌هایی گزاف، داغ بود. بعد از چند ساعت معطلی راس ساعت اعلام‌شده درها باز شد و جمعیت به داخل هجوم بردند. برحسب مبلغ بلیت خریداری‌شده دستبندهایی رنگی به دور دست می‌بستند تا محل استقرار مشخص باشد. صاحبان دستبندهای نارنجی که مخصوص ارزان‌ترین نوع بلیت یعنی ۸۶دلار بود اکثریت فضای استادیوم را پر می‌کردند. دستبندهای بنفش و قرمز و آبی به جایگاه‌هایی که به سن نزدیک‌تر بود و صندلی داشت اختصاص داشت و قیمت آنها تا ۵۰۰دلار هم می‌رسید. چند ساعتی انتظار لازم بود تا اجرا آغاز شود و همه مجبور بودند سرپا بایستند. اجرای گروه مثل همیشه پرانرژی و با صحنه‌پردازی‌های خیره‌کننده همراه بود. وسواس واترز برای استفاده از پروداکشن عظیم و پرهزینه در این اجرا هم همچون اجراهای قبلی مشهود بود و از برخورد ماکت هواپیما با دیوار، عروسک‌های عظیم‌الجثه معلم و مادر و قاضی و بسیاری افکت‌های تکنیکی دیگر به‌خوبی بهره جسته بود. خط روایی اجرا متعلق بود به فیلم انیمیشن-داستانی دیوار که در سال ۱۹۸۲ توسط آلن پارکر ساخته شد. انیمیشن‌هایی که توسط ویدیو پروجکشن با ابعاد بزرگ روی دیوار پخش می‌شد هم انیمیشن‌های گروتسک جرالد اسکارف در فیلم دیوار بود. همزمان با اجرای واترز دیوار بزرگی در حال ساخته شدن پشت سر او بود. دیواری که دیگر برخلاف زمان انتشار آلبوم، سمبلی از دیوار برلین نبود و استعاره‌های فراوان دیگری در خود داشت. دیوار بین فقیر و غنی، شمال و جنوب، دیواری که بین ما و زندگی بنا می‌شود. دیواری از جنس ترس و طمع. از جنس بنیادگرایی و ایدئولوژی. تلویزیون و مصرف‌گرایی.

درونمایه اصلی آلبوم، علل انزوا و احساس تنهایی در دنیای مدرن است و از خلال آن تندترین انتقادها را متوجه دولت و هر نوع اتوریته، سیستم بسته آموزشی، قانون و خانواده می‌کند که با عنوان سمبلیک دیوار، نمادپردازی شده است. آهنگ‌های آلبوم، خط سیر داستانی زندگی شخصی را روایت می‌کند که تا حد زیادی زندگی خود راجر واترز را به ذهن متبادر می‌کند. پدر راجر که کمونیست و فعال ضد جنگ بود در جنگ کشته شد و تاثیری عمیق بر ذهن و آثار او گذاشت. «پینک» قهرمان اصلی فیلم نیز که پدر خود را در جنگ جهانی دوم از دست داده با توجه وسواس‌گونه مادر به خود و دیدن کودکان دیگر که به‌همراه پدر به گشت‌وگذار می‌روند به فردی منزوی و گوشه‌گیر تبدیل می‌شود. وقتی بزرگ‌تر می‌شود در مدرسه از طرف معلم و دیگر همشاگردی‌ها به‌خاطر شعری که سروده مورد تمسخر قرار می‌گیرد و تنبیه می‌شود. هر کدام از اینها باعث می‌شود تا او به «آجری دیگر در دیوار» تبدیل شود. در بزرگسالی، پینک به یک ستاره راک تبدیل می‌شود، اما در همان حال همسرش او را ترک می‌کند. پینک ساختن دیوار را خاتمه می‌دهد و بیش از گذشته تنها می‌شود. با وضعیت حاد روانی که دچارش شده و بر اثر هذیان‌های ذهنی بدن خود را غرق در کرم‌هایی می‌بیند که در حال خوردن او هستند. او را برای اجرا روی صحنه می‌برند. در حین اجرا خود را در هیات یک دیکتاتور فاشیست می‌بیند که اعضای گروه سربازان فرمانبردار او هستند و او آنها را وادار می‌کند که با خشونت با بقیه برخورد کنند و چکش‌ها در شهر رژه بروند و همه‌چیز را خرد کنند. اما ناگهان وجدانش بیدار می‌شود و در صحنه دادگاه به او دستور می‌دهد که «دیوار را فرو بریزد» تا احساس رهایی دنیای بیرون دیوار به او دست دهد؛ دیواری که در انتهای اجرای واقعی هم فروریخت.

تماشای اجرای زنده «دیوار»، شبی به‌یادماندنی را برای جوانان ترک و ایرانی به ارمغان آورد. برگزاری اتفاقی این کنسرت با اعتراضات میدان «تقسیم» و اعتراض به محدودسازی‌های هرروزه اردوغان که از سر اتفاق درونمایه تند و تیز آلبوم دیوار هم بوده ماجرا را دوچندان جذاب کرده بود. او در ابتدا اجرایش را به زبان ترکی تقدیم کرد به «همه مردمانی که زندگی‌شان را به‌خاطر ترور دولتی و جنگ از دست داده‌اند.» همزمان جوانان ترک شعار «همه‌جا تقسیم همه‌جا مقاومت» را سر دادند. اینها شعارهای اصلی اعتراضات میدان «تقسیم» بود که در دیگر لحظات کنسرت هم هرجا فرصت دست می‌داد فریاد زده می‌شد. ولی نفسگیرترین لحظه برای حاضران لحظه‌ای بود که عکس‌های کشته‌شدگان جنگ و قهرمانان کشورهای مختلف روی دیوار نقش بست. از ترکیه تا عراق و هند و اسپانیا و آمریکا. از گاندی و ویکتور خارا تا صحنه‌های دلخراش کودکان کشته‌شده در عراق همزمان با لوگوی برندهای شرکت‌های غول‌آسای آمریکایی و صحنه در آغوش کشیدن فرزندان آمریکایی که بعد از سال‌ها پدران سرباز خود را می‌دیدند.

واترز خود در مورد ایده اجرای دیوار می‌گوید: «زمان زیادی طول کشید تا من بر ترس دوران کودکی‌ام فایق شوم. بر اثر مرور زمان توانستم تدریجا داستان ترس‌ها و تردیدهایم را بازگویم. تمسخر، تحقیر، تنبیه در کودکی و در نمایی کلی‌تر ناسیونالیسم، نژادپرستی، تبعیض جنسیتی و بنیادگرایی. اجرای جدید دیوار تلاشی است برای مطرح کردن دوباره خطرات مخمصه‌ای که ما همگی در آن در حال زندگی هستیم. ممکن است بگویند من زیادی رویایین هستم ولی مسلما در این راه تنها نیستم. برای گرامیداشت یاد پدرم و دیگر کشته‌شدگان راه عشق در کشورهای مختلف، عکس‌های آنها را برای اجرایم انتخاب کردم تا بتوانم با خانواده‌های قربانیان خشونت احساس همدلی کنم. من با کمک هنر نهایت تلاشم را برای سرافرازی و فراموش نشدن کشته‌شده‌هایمان و اعتراض به نبودنشان انجام خواهم داد.»

بعد از گوانتانامو؛ بی‌عدالتی دوباره

جان گریشام . برگردان: فرزانه ابراهیم‌زاده

«جان گریشام» وکیل و نویسنده آمریکایی و خالق آثاری چون «موکل» و «هیات‌منصفه فراری» نامزد جایزه «اسکار» نیز بوده است. او به‌تازگی متوجه شده که ورود کتاب‌های او به زندان «گوانتانامو» ممنوع شده است. گریشام در یادداشتی در روزنامه «نیویورک‌تایمز» از زندگی تراژیک «نبیل هجرایی» پرده برداشته است.

نزدیک دو ماه پیش، شنیدم که بعضی کتاب‌های من در زندان گوانتانامو ممنوع شده‌اند. ظاهرا برخی از بازداشت‌شدگان از وکلای مدافع خود درخواست کرده بودند این کتاب‌ها را برایشان به زندان بیاورند، اما به وکلای مدافع گفته می‌شود که ورود این کتاب‌ها به زندان ممنوع است؛ به این دلیل که محتوای کتاب‌ها غیرمجاز است. کنجکاو شدم ببینم کدام زندانیان علاقه‌مند خواندن کتاب‌هایم هستند؟ یکی از آنها مرد الجزایری ۳۴ساله‌ای به نام «نبیل هجرایی» بود که در فرانسه بزرگ شده بود. او زبان فرانسه را پیش از آنکه زبان عربی را بیاموزد، آموخته بود. نزدیک‌ترین دوستان و فامیل او نیز در فرانسه زندگی می‌کنند نه در الجزایر. از کودکی در شهری نزدیک لیون فرانسه بزرگ شده است و جایزه بهترین بازی فوتبال را برای بازی در تیم پاری‌سن‌ژرمن یا تیم مشهور دیگری گرفته است و کاپ فرانسه را به دست آورده است. زندگی تراژیک نبیل زمانی آغاز می‌شود که او حدود ۱۱ سال را در سلول انفرادی در زندان گوانتانامو گذرانده است. او جزو گروهی است که از فوریه سال‌جاری اعتصاب غذا را علیه زندانی شدن در این زندان آغاز کرده‌اند. دلیل نبیل برای اعتصاب این است که او هیچ ترور و رفتار جنایتکارانه‌ای انجام نداده و برای برنامه‌ای صلح‌آمیز، در سپتامبر ۲۰۰۱ در کابل به‌سر می‌برده است. در پی حمله ایالات متحده به افغانستان، عرب‌زبان‌هایی که در کشورهایی چون افغانستان زندگی می‌کردند دچار ناامنی شدند. نبیل نیز به‌همراه گروهی از دوستانش به سمت جلال‌آباد می‌رفت که با حمله هوایی روبه‌رو شد و در بیمارستانی به‌هوش آمد. در آن زمان ایالات متحده برای دستگیری عرب‌زبانانی که در این منطقه زندگی می‌کردند، پول‌هایی پرداخت می‌کرد. نبیل با مبلغ پنج‌هزاردلار به زندانی زیرزمینی در کابل منتقل شد و در همین‌جا بود که برای نخستین‌بار شکنجه شد. بعد از آن به زندان ارتش آمریکا در بگرام منتقل شد؛ زندانی که می‌توانست به بدنامی گوانتانامو تبدیل شود. نبیل در سال ۲۰۰۲ جزو نخستین زندانیانی بود که به این زندان منتقل شد؛ زمانی که هنوز دیوارهای آن ساخته نشده بود و در اطرافش تنها سیم‌های خاردار بود. آب و غذا در آنجا وجود نداشت و بارها مورد شکنجه و سوءاستفاده جنسی قرار گرفت. بعد از آن نیز به قندهار برده شد و باز مورد شکنجه قرار گرفت. در طول زمان شکنجه و حبس، نبیل هرگونه رابطه‌ای را با القاعده و حملات ۱۱سپتامبر رد کرد. آمریکایی‌ها نیز نتوانستند مدرکی برای این اتهام پیدا کنند. اما در نهایت مانند بسیاری از زندانیان با مدارک غیرقابل استناد با دستبند و پابند در فوریه ۲۰۰۲ به کوبا و گوانتانامو منتقل شد. ۱۱ سال محروم از بسیاری از حقوق طبیعی و زندگی عادی بود و حتی با یکی از اعضای خانواده‌اش دیدار نکرد. وکیل نبیل معتقد است او را بدون هیچ دلیلی زندانی کرده‌اند. نکته‌ای که دولت آمریکا عکس آن را معتقد است و می‌گوید او در میهمانسرایی که تعدادی از تروریست‌ها در آنجا اقامت داشتند زندگی می‌کرده است؛ جرمی که نبیل هیچ‌گاه به آن اعتراف نکرد. در سال ۲۰۰۷ در زمان «جرج بوش» هیاتی بررسی کردند و دستور آزادی او از گوانتانامو را دادند. اما اتفاقی نیفتاد. در سال ۲۰۰۹ در زمان اوباما نیز این حکم بررسی شد و بار دیگر دستور آزادی‌اش صادر شد، اما نبیل آزاد نشد. او یکی از زندانیان خاص این زندان است، هیچ آزاری ندارد و سرش را به پایین می‌اندازد و انگلیسی را بسیار روان صحبت می‌کند. در همه زمان سخت حضورش در زندان او سعی کرده است که سلامتی‌اش را حفظ کند. در هفت سال گذشته من با آدم‌های بسیاری روبه‌رو شدم که با شرایط بسیار سختی زندگی می‌کردند. وقتی کسی بیگناه در تنهایی انتظار مرگ را می‌کشد تعادل روانی‌اش به‌هم می‌ریزد و می‌تواند به جنون برسد. همین افسردگی و رسیدن به ناامیدی نبیل باعث شد مانند بسیاری از زندانی‌ها دست به اعتصاب غذا بزند. اما دولت اوباما به‌جای رسیدگی به وضعیت این زندانیان آن را تهدیدی برای دولت خود دانست و سعی در شکستن اعتصاب آنها کرد. نبیل تنها اشتباه جنگ در برابر تروریسم برنامه نظامی آمریکا در افغانستان نیست. او مانند هزاران عرب که دستگیر شده‌اند بدون هیچ معذرت‌خواهی و بیانیه‌ای رسمی بابت همه خشونت‌هایی که به آنها شده است منتقل می‌شوند. هفته گذشته اوباما اعلام کرد که برخی از زندانیان گوانتانامو را به الجزایر منتقل می‌کند. احتمال دارد که او نیز بین این افراد باشد. در صورتی که این اتفاق غم‌انگیز رخ دهد تراژدی نبیل بیشتر می‌شود. او به جایی منتقل می‌شود که تعلقی به آن ندارد و بابت همه زجرهایی که در این سال‌ها کشیده است هیچ غرامتی نمی‌گیرد. مالیات‌دهندگان آمریکایی دومیلیون‌دلار بابت ۱۱سال نگهداری زندان گوانتانامو پرداخت کرده‌اند تا کسانی مثل نبیل در آن شکنجه شوند. مبلغی که حتی یک دلارش را نیز به او بابت همه این سال‌های زندانی بیگناه نخواهند داد و او را در سرزمینی پر از آشوب رها می‌کند؛ در حالی که دولت فرانسه هم اجازه بازگشت نبیل را به سرزمینش نمی‌دهد.

چهره روز

انتقام رییس‌جمهور از «جنیفر لاورنس»

نیما توسلی

● اگر از «مارلی ماتلین» تنها هنرپیشه ناشنوایی که در سال ۱۹۸۷ در سن ۲۱سالگی موفق به دریافت جایزه اسکار بهترین نقش اول هنرپیشه زن شد، بگذریم، «جنیفر لاورنس» ۲۳ساله، جوان‌ترین هنرپیشه زنی است که توانست در آخرین اسکار برگزارشده تاکنون، در ۲۲سالگی برای بازی در فیلم «دفترچه‌ای با خطوط نقره‌ای»، به دریافت این جایزه نایل شود. دریافت جایزه اسکار در سن پایین، می‌تواند زمینه‌ساز موفقیت یا سقوط هنری شود. «لاورنس» اما انگار دارد پله‌های موفقیت را طی می‌کند؛ هرچند در این مسیر، گلایه‌هایی نیز دارد. «کلاهبردار آمریکایی»، عنوان جدیدترین فیلمی است که او در آن به ایفای نقش می‌پردازد و اصلی‌ترین گلایه‌اش این است که مسایل شخصی‌اش از دید برخی خبرنگاران پاپاراتزی در امان نیست. «سرنا»، دیگر فیلمی است که او در آن مشغول بازی است، فیلمی که مراحل پایانی تولید را می‌گذراند و «لاورنس» در آن نقش اول را بازی می‌کند. این فیلم را «سوزان بیر» ساخته و «لاورنس» در آن نقش زنی را ایفا می‌کند که به‌دلیل ناتوانی در به‌دنیاآوردن کودک با مشکلاتی دست‌وپنجه نرم می‌کند. در «کلاهبردار آمریکایی» به کارگردانی «دیوید او. راسل»، او نقش زن سابق یک هنرمند را بازی می‌کند که طی اتفاقاتی به‌صورت کارگزار فدرال، درگیر مسایل جنایی شده است. به‌جز این دو فیلم، درحال‌حاضر او در فیلم دیگری با عنوان «عطش مبارزه: اشتعال» نیز در نقش اول زن به ایفای شخصیت برنده مسابقه می‌پردازد که قوانین را زیرپا گذاشته و حالا، رییس‌جمهور قصد دارد تا از او انتقام بگیرد. این فیلم را «فرانسیس لاورنس» کارگردانی کرده است. هر سه فیلم یادشده مراحل پایانی تولید را می‌گذرانند و تا پایان سال ۲۰۱۳ به اکران عمومی خواهند رسید. بازی در این فیلم‌ها نشان می‌دهد که خط سیر «جنیفر لاورنس» در سینما به‌سوی موفقیت است و جایزه پرزرق‌وبرق اسکار برای او نقش مار خوش‌خط‌وخال را بازی نکرده است. می‌توان حتی در انتظار اسکاری دیگر برای او بود.

پیشنهاد روز

حمید پورآذری اثر تازه‌ای را به روی صحنه می‌آورد

شرق: حمید پورآذری نمایشی با عنوان «خانه‌ای روی آب» را به همراه ۴۰جوان علاقه‌مند به بازیگری از ۲۲ تا ۲۵مرداد در فرهنگسرای اندیشه روی صحنه می‌برد. پورآذری درباره فعالیت جدید خود در عرصه کارگردانی تئاتر گفت: «در قالب این دوره از جشنواره تئاترشهر یک کارگاه بازیگری و بداهه‌پردازی را برگزار کردم که در آن با حضور جوانان علاقه‌مند به بازیگری یک‌ماه‌ونیم تمرین کردیم و در نهایت خروجی این کارگاه بازیگری به یک اجرا ختم شد.» قرار است نمایش «خانه‌ای روی آب» را به‌عنوان خروجی این کارگاه از روز سه‌شنبه ۲۲مرداد تا روز جمعه ۲۵مرداد در ساعت ۲۰:۳۰ در فرهنگسرای اندیشه روی صحنه ببریم.»

شرکت سهامی چاپخانه دولتی ایران

مناقصه خرید

کاغذ واتر مارک سفید
شیت ۱۰۰×۷۰ سانتیمتر ۷۰ گرمی به تعداد ۲/۵۰۰/۰۰۰ برگ

کاغذ واتر مارک سفید
شیت ۹۰×۷۲ سانتیمتر ۷۰ گرمی به تعداد ۲/۰۰۰/۰۰۰ برگ

کاغذ واتر مارک سفید
شیت ۱۰۰×۷۰ سانتیمتر ۸۰ گرمی به تعداد ۷۰۰/۰۰۰ برگ

کاغذ واتر مارک سفید
رول ۵۰ سانتی متر ۷۰ گرمی به مقدار ۱۲۰ تن
(هر چهار مورد با آرم جمهوری اسلامی ایران)

و کاغذ واترمارک سفید
شیت ۱۰۰×۷۰ سانتیمتر ۹۰ گرمی به تعداد ۴/۰۰۰/۰۰۰ برگ

و کاغذ واتر مارک سفید
رول ۴۸ سانتیمتر ۹۰ گرمی به مقدار ۳۰۰ تن
(هر دو با آرم چاپخانه دولتی ایران).

شرکت سهامی چاپخانه دولتی ایران در نظر دارد کاغذهای واتر مارک مشروحه فوق الذکر مورد نیاز خود را از طریق مناقصه عمومی به دفعات خریداری نماید.
لذا فروشندگان می‌توانند با مراجعه به اداره تدارکات این شرکت واقع در میدان امام حسین(ع)، خیابان اقبال لاهوری، جنب پارک خیام، برگ شرایط مناقصه را دریافت و پیشنهادات خود را حداکثر تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۹۲/۶/۱۶ را در پاکت لاک و مهر شده به دبیرخانه شرکت تسلیم و رسید دریافت نمایند.

شرکت سهامی چاپخانه دولتی ایران

م/الف ۲۲۰۸۴

آگهی مناقصه عمومی

۱) دستگاه مناقصه گزار: دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی شهید بهشتی
۲) موضوع مناقصه: واگذاری امور ایاب و ذهاب کارکنان شبکه بهداشت و درمان پیشوا
۳) مبلغ سپرده شرکت در مناقصه: ۷/۰۰۰/۰۰۰ ریال (هفت میلیون ریال) به صورت ضمانتنامه بانکی یا رسید پرداخت نقدی
۴) محل دریافت اسناد و ارائه پیشنهادات: تهران، بزرگراه شهید چمران، ولنجک، خیابان یمن، خیابان شهید اعرابی، جنب بیمارستان آیت ا...طالقانی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، ساختمان شماره (۱) ستاد، طبقه دوم، دبیرخانه مدیریت تشکیلات، آموزش و بودجه برنامه ای
۵) مهلت دریافت اسناد: ۱۰ روز از تاریخ چاپ آگهی نوبت اول
۶) شرکت کنندگان بایستی بابت هزینه خرید اسناد مبلغ ۵۰/۰۰۰ ریال به شماره حساب ۹۹۹۰۱۶۰۳ به نام درآمد غیر قابل برداشت نزد بانک رفاه کارگران شعبه دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی کد ۱۹۶ واریز و رسید آن را همراه با معرفی نامه کتبی ارائه نمایند.
*هزینه درج آگهی برعهده برنده مناقصه می باشد.

روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی

م/الف ۲۰۸۹

www.sharghdaily.ir